

עמ"ת 9160/05/17 - יגאל סעדון נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

07 מאי 2017

עמ"ת 9160-05-17 סעדון(עציר) נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופט אריאל חזק
העורר
יגאל סעדון (עציר)

נגד
המשיבה
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ העורר עו"ד איתן פרידמן

ב"כ המשיבה עו"ד בן חמו אריאל

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מדובר בערר על החלטת בית משפט לתעבורה באשדוד (כב' השופטת ר. שוורץ), מיום 3.5.17, במסגרתה הורה בית המשפט קמא על מעצר העורר עד תום ההליכים.

ביום 19.2.17 נגזר דינו של העורר ל-11 חודשי פסילה, מאסר על תנאי 4 חודשים, וזאת בגין כך שנתפס ביום 25.10.15 נוהג בהיות רשיון הנהיגה שלו פקע משנת 2008.

ביום 29.3.17 הוגש כנגד העורר כתב אישום בצירוף בקשה למעצר העורר עד תום ההליכים, בגין עבירה של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה שרשיון הנהיגה פקע מעל 12 חודשים, וזאת ביום 26.3.17.

ביום 29.3.17 הורה בית המשפט על פסילת העורר עד תום ההליכים וכן על מעצרו במעצר בית לילי.

ביום 30.4.17 הוגשה בקשה לעיון חוזר בהחלטה מיום 29.3.17, וזאת בגין כך שביום 28.4.17 נעצר העורר ושוחרר

בתנאים, לאחר שנהג בזמן פסילה.

בד בבד עם הגשת הבקשה לעיון חוזר, הוגש כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים בגין הנהיגה בזמן פסילה מיום 28.4.17.

ביום 30.4.17 במהלך דיון בבקשת מעצרו של העורר עד תום ההליכים הורה בית המשפט על דחיית הדיון ליום 3.5.17 ועל הותרת העורר במעצר בית, וזאת מאחר ובטרם הדיון לא הספיק ב"כ העורר לעיין בחומר הראיות.

בדיון מיום 3.5.17 הורה בית המשפט על מעצרו של העורר עד תום ההליכים ועל החלטה זו הוגש הערר מושא דיון זה.

בהודעת הערר ובמהלך הדיון שבפני טען ב"כ העורר כי שגה בית משפט קמא עת קבע כי מסוכנות העורר כה גבוהה, עד אשר לא ניתן לאינה בחלופת מעצר טובה שיש בידי העורר להציג.

כן טען, כי ההלכה שהוצעה בבית המשפט העליון היא כי בעבירות תעבורה המעצר הוא חריג.

בנוסף, טען ב"כ העורר כי לאחר ביצוע העבירה לכאורה מיום 28.4.17 העורר שוחרר ע"י קצין משטרה לחלופת מעצר, ובהמשך במהלך דיון בפני בית המשפט לא הורה בית המשפט על מעצרו ביום 30.4.17 אלא הורה על שחרורו לחלופת מעצר.

ב"כ המשיבה מצידו טען כי החלטת בית משפט קמא לא היתה החלטה שגויה, ולפיכך ביקש להותיר ההחלטה על כנה.

בענינו מדובר בעורר שנדון ל-11 חודשי פסילה ביום 19.2.17, וכן נדון באותו גז"ד ל-4 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים.

על אף הוראת בית המשפט, נהג העורר לכאורה ביום 26.3.17, ובית המשפט הורה על שחרורו למעצר בית לילי.

על אף העובדה שהעורר נתפס ביום 26.3.17 כשהוא נוהג בזמן פסילה, בחר העורר לנהוג פעם נוספת ביום 28.4.17.

אמנם, העורר שוחרר ע"י קצין משטרה לאחר שנתפס נוהג בזמן פסילה, אך כבר בהחלטת בית משפט קמא מיום 30.4.17 קבע בית המשפט בהחלטה נכונה, כי מדובר בהחלטה שניכר בה שניתנה מתוך טעות.

זאת ועוד, החלטת בית משפט קמא מיום 30.4.17 שהורתה על הותרת העורר במעצר בית ניתנה אך ורק בשל כך שבטרם אותו דיון לא הספיק ב"כ העורר לעיין בחומר הראיות, ודיון נוסף נקבע ליום 3.5.17.

בענינו אין מחלוקת על הראיות לכאורה העומדות כנגד העורר.

לעורר עבר פלילי שאיננו מן הקלים, ובנוסף לעורר עבר תעבורתי הכולל 65 הרשעות קודמות לרבות עבירות חמורות.

המשיב הזהיר כי אם יפר תנאי מתנאי השחרור יהיה בכך עילה למעצרו, אך על אף זאת נתפס כשהוא נוהג זמן קצר

לאחר מכן.

בנסיבות האמורות לעיל, ניתן לקבוע כי מדובר בעורר שאינו חושש ממורא הדין, ובנסיבות האמורות לעיל צדק בית משפט קמא כאשר הורה עד תום ההליכים.

על כן, הערר נדחה.

ניתנה והודעה היום י"א אייר תשע"ז, 07/05/2017 במעמד הנוכחים.

אריאל חזק , שופט